

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

8 май 2024 година*

„Публична служба — Срочно наети служители — Договор за неопределено време — Прекратяване на договора — Член 47, буква в), подточка i) от УРДС — Прекъсване на връзките на доверие — Липса на установяване на фактите“

По дело T-24/23,

UF, с местожителство в Woluwe-Saint-Étienne (Белгия), представляван от S. Orlandi, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от I. Melo Samraio,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: R. da Silva Passos (докладчик), председател, S. Gervasoni и T. Rynnä, съдии,

секретар: L. Ramette, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 30 ноември 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 270 ДФЕС жалбоподателят, UF, иска, от една страна, отмяна на решението на Европейската комисия от 8 април 2022 г., с което тя е прекратила договора му на срочно нает служител за неопределено време (наричано по-нататък „обжалваното решение“), и от друга страна, поправка на вредите, които твърди, че е претърпял вследствие на това.

* Език на производството: френски.

Факти в основата на спора

- 2 Жалбоподателят е нает на работа от Европейската комисия на 16 юли 2016 г. в качеството на срочно нает служител по смисъла на член 2, буква в) от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз (наричани по-нататък „УРДС“) по договор за неопределено време.
- 3 Жалбоподателят изпълнява функциите на служител за лична защита на членовете на Комисията, сред които е заместник-председателят А, а неотдавна — и заместник-председателят В (наричан по-нататък „заместник-председателят“). Службата на жалбоподателя предполага носене на оръжие.
- 4 При изпълнение на служебните си задължения жалбоподателят е трябвало редовно да се подлага на вирусологични тестове за полимеразна верижна реакция, известни като „PCR“, за да се определи дали е носител на вируса, довел до пандемията от COVID-19.
- 5 На 22 октомври 2021 г. жалбоподателят се подлага на тест PCR (наричан по-нататък „PCR тестът от 22 октомври 2021 г.“) с оглед на командировка в Руанда.
- 6 На 25 октомври 2021 г. ръководителят на жалбоподателя му предава съобщение, получено от лекар в медицинската служба на Комисията (наричана по-нататък „медицинската служба“), с което последната иска от ръководителя на жалбоподателя информация относно факти, които се твърди, че са настъпили по време на PCR теста от 22 октомври 2021 г. Според извършилата теста медицинска сестра жалбоподателят се държал неадекватно, по-конкретно, като „викал „стига“ и я „удрял по ръката“, след което излязъл без обяснения и без посоченият тест да бъде довършен.
- 7 На 26 октомври 2021 г. жалбоподателят изпраща електронно писмо до ръководителя си, като твърди, че е шокиран от оплакването, споменато в точка 6 по-горе. Той обяснява, че въпросният PCR тест е бил по-продължителен и инвазивен от обикновено, но че не е удрял медицинската сестра. Въпреки това ѝ поднася извиненията си, ако я е обидил или ако е реагирал по начин, който ѝ е направил лошо впечатление. Той добавя впрочем, че заместник-председателят е присъствал на PCR теста от 22 октомври 2021 г. и несъмнено би могъл да свидетелства за тези факти.
- 8 На 28 октомври 2021 г. се провежда среща между жалбоподателя, медицинската сестра, извършила PCR теста от 22 октомври 2021 г. и съответните им ръководители.
- 9 На 4 март 2022 г. жалбоподателят е подложен на друг PCR тест (наричан по-нататък „PCR тестът от 4 март 2022 г.“) с оглед на командировка във Франция.
- 10 На 5 март 2022 г. жалбоподателят изпраща на медицинската служба електронно писмо, в което обяснява, че както PCR тестът от 22 октомври 2021 г., така и PCR тестът от 4 март 2022 г. бил по-продължителен и инвазивен от обикновено, че е изпитвал болки и раздразнения през целия ден след този тест, и че дори е отишъл в болница.
- 11 На 14 март 2022 г. оръжието на жалбоподателя е иззето от служителите на дирекция „Сигурност“ в генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Комисията (наричана по-нататък „дирекция „Сигурност““) и същия ден е зачислено в оръжейната на сграда Berlaymont на Комисията.

- 12 На 23 март 2022 г. екипът за вътрешни разследвания на дирекция „Сигурност“ събира писмени показания от двете медицински сестри, извършили PCR тестовете на 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г.
- 13 Що се отнася до PCR теста от 22 октомври 2021 г., медицинската сестра споменава в показанията си, че по същество, докато е започвала да пъха тампона в носа на жалбоподателя, той се размърдал и разтърсил главата си, което е направило почти невъзможно извършването на теста. Докато медицинската сестра едва пъхнала пръчицата в носа на жалбоподателя, той я ударил в горната част на ръката и казал „стига“. Жалбоподателят видял, че тестът на заместник-председателя вече е направен, и си тръгнал с последния. Що се отнася до PCR теста от 4 март 2022 г., медицинската сестра сочи по същество, че тя била с колегата си, извършил PCR теста на 22 октомври 2021 г. Последният разпознал жалбоподателя и казал на медицинската сестра, че ще тества заместник-председателя. Медицинската сестра трябвало да направи два теста, един PCR тест и един антигенен тест. Когато се опитала да направи първия тест, според нея жалбоподателят не спрял да движи главата си. Тя едва успяла да пъхне тампона повърхностно в носа на жалбоподателя. След първия тест тя му казала, че ще направи втория тест. Жалбоподателят станал и казал рязко: „не виждате ли, че ме разплакахте?“. Медицинската сестра се опитала да направи втория тест, но това се оказало невъзможно, защото жалбоподателят движел главата си. После станал и отишъл при заместник-председателя, чиито тестове междувременно били приключили.
- 14 На 24 март 2022 г. жалбоподателят получава по вътрешната система за електронна комуникация на Комисията, ARES, уведомление за решение относно отнемането на правото му на достъп до сградите на Комисията и на пропуска му.
- 15 На 24 март 2022 г. жалбоподателят е извикан на среща с директора на дирекция „Сигурност“, в хода на която е уведомен, от една страна, че в медицинската служба са получени оплаквания във връзка с неговото поведение по време на PCR тестовете на 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г., и от друга страна, за намерението на дирекция „Сигурност“ да поиска от органа, оправомощен да сключва договори (наричан по-нататък „ООСД“), прекратяването на неговия договор поради прекъсване на връзките на доверие.
- 16 На 30 март 2022 г. директорът на дирекция „Човешки ресурси за специфични услуги и обекти“ в генерална дирекция „Човешки ресурси и сигурност“ на Комисията, в качеството си на ООСД, изпраща на жалбоподателя писмо с дата 25 март 2022 г., като му съобщава намерението да прекрати договора му на основание член 47, буква в), подточка i) от УРДС поради прекъсване на връзките на доверие, вследствие на забележките, които са му съобщени на срещата, спомената в точка 15 по-горе. Той дава възможност на жалбоподателя да представи евентуално становище в петдневен срок.
- 17 Също на 30 март 2022 г. жалбоподателят изпраща електронно писмо на ООСД, в което, от една страна, иска удължаване на посочения в точка 16 по-горе срок, за да може да представи своето становище по прекратяването на договора си, и от друга страна, представя своята версия на фактите, що се отнася до PCR теста от 4 март 2022 г.
- 18 На 1 април 2022 г. адвокатът на жалбоподателя изпраща на ООСД писмо, с което иска фактите, по които от жалбоподателя е поискано да изрази коментарите си, да му бъдат изпратени, за да може да бъде надлежно изслушан. Той също така оспорва обвиненията, формулирани спрямо него в писмото от 30 март 2022 г.

- 19 С обжалваното решение ООСД прекратява договора на жалбоподателя като срочно нает служител в изпълнение на член 47, буква в), подточка i) от УРДС с предизвестие от пет месеца.
- 20 На 24 юни 2022 г. жалбоподателят подава жалба по административен ред на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) срещу обжалваното решение.
- 21 С решение R/303/22 от 20 октомври 2022 г. ООСД отхвърля жалбата по административен ред.

Искания на страните

- 22 Жалбоподателят моли Общия съд:
  - да отмени обжалваното решение,
  - да осъди Комисията да му заплати сума, определена по справедливост, като обезщетение за причинени неимуществени вреди,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 23 Комисията моли Общия съд:
  - да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По искането за отмяна

- 24 Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на искането си за отмяна, първото — изведено, от една страна, от неточност на фактите в основата на обжалваното решение, а от друга страна, от явни грешки в преценката и злоупотреба с власт, второто — изведено от непълнота на мотивите, от нарушение на задължението за полагане на грижа, от нарушение на принципа на пропорционалност и от нарушение на правото на защита, и третото — изведено от нарушение на член 2, буква в) от УРДС и на правото на защита.
- 25 В подкрепа на първото основание жалбоподателят твърди по същество, че обжалваното решение не се основава на установени факти, че то е опорочено от множество явни грешки в преценката, както и от злоупотреба с власт.
- 26 Първо, що се отнася до установяването на фактите, жалбоподателят оспорва изразените от ООСД критики, както и версията на фактите на медицинската сестра, извършила PCR теста от 22 октомври 2021 г.

- 27 На първо място, жалбоподателят оспорва факта, че си е тръгнал от медицинската служба, без да е приключил посочения тест. Той изтъква, че ако случаят беше такъв, медицинската сестра нямаше да може да поиска от лабораторията да анализира взетата проба, той нямаше да е получил резултатите от своя PCR тест и вследствие на това нямаше да може да пътува в командировката в чужбина, последвала посочения PCR тест.
- 28 На второ място, жалбоподателят поддържа, че ако наистина е извикал „стига“, както твърди медицинската сестра (вж. т. 6 по-горе), заместник-председателят, който е присъствал по времето на теста, със сигурност щеше да чуе. Последният обаче депозира клетвена декларация, в която твърди, че според него жалбоподателят не се е държал по неподходящ начин.
- 29 На трето място, жалбоподателят добавя, че писмената декларация на медицинската сестра, която е с дата пет месеца след фактите, противоречи на тази на ръководителя на медицинската сестра. Всъщност последният твърди, че медицинската сестра е заявила, че жалбоподателят е „блъснал долната част на ръката“ ѝ, а не „ударил горната част на ръката“. В тази декларация впрочем ръководителят твърди, че медицинската сестра не е била „много ядосана“ след този инцидент, но мислела, че трябва да докладва за него поради „физическия облик на инцидента“. Жалбоподателят счита, че това твърдение е противоречиво, тъй като, ако медицинската сестра действително беше нападнала словесно или физически, както твърди, нямаше да има такова отношение към инцидента. Така той счита, че направеното от Комисията изложение на фактите не е нито логически последователно, нито правдоподобно, нито достоверно.
- 30 На четвърто място, жалбоподателят изтъква, че доводът на ООСД, че медицинските сестри се ползват с „доверието на своите ръководители“, не означава, че техните версии за фактите са доказани автоматично и че неговата трябва да бъде изключена. Според жалбоподателя при противоречия относно фактите, както в настоящия случай, ООСД е трябвало да предприеме допълнителни разследвания, за да провери въпросните твърдения.
- 31 На пето място, що се отнася до доказателствата за въпросните инциденти, жалбоподателят поддържа, че обратно на довода на Комисията, фактите не са установени по обективен и независим начин с оглед на показанията на медицинските сестри от медицинската служба. Действително, като се има предвид, че не са налице други доказателства, които ООСД е могъл да вземе предвид, освен показанията на посочените медицински сестри и декларацията на ръководителя на същите, който не е присъствал в момента на спорните факти, Комисията не е съумяла да установи фактите по „обективен и независим“ начин. Според жалбоподателя ООСД е установил фактите, като се е основал изключително на оплакванията на медицинските сестри, които според него са неверни и които служат за основа на обжалваното решение.
- 32 Второ, жалбоподателят поддържа, че ООСД е допуснал няколко явни грешки в преценката и злоупотреба с власт.
- 33 На първо място, жалбоподателят изтъква, че обратно на твърдяното от Комисията, той не е пропуснал да съдейства по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г. Всъщност той се подложил на посочените тестове и не си бил тръгнал, преди те да са приключили.

- 34 От една страна, Комисията приела, че обстоятелството, че жалбоподателят е споделил за болки и раздразнения (вж. т. 10 по-горе), представлява липса на съдействие. Жалбоподателят поддържа, че това твърдение също съставлява явна грешка в преценката. Жалбоподателят поддържа в това отношение, че раздразненията, за които е споделил, са констатирани от лекар при консултация в спешното отделение на болница, състояла се след PCR теста от 4 март 2022 г. Той допълва, че според неформалните данни, които са били предадени на заместник-председателя, обжалваното решение се дължи на факта, че е уведомил медицинската служба за раздразненията, които е почувствал след PCR теста от 4 март 2022 г. Тези данни били възприети като недопустимо обвинение към медицинската сестра и така били в основата на обжалваното решение. Фактът, че реалните мотиви за това решение не са разкрити, представлявал злоупотреба с власт от страна на ООСД.
- 35 На второ място, жалбоподателят поддържа, че фактът, че Комисията не е отчела болките и раздразненията, които е претърпял, е нарушение на задължението за полагане на грижа.
- 36 На трето място, жалбоподателят оспорва, че бил „загубил самообладание“ по време на двата PCR теста. Без съмнение, той се е оплакал от начина, по който са били извършени посочените тестове, но простият факт, че тестовете са възприети като ненужно инвазивни спрямо многобройните други тестове, които са били направени на жалбоподателя преди това, не може да обоснове неговото уволнение, което във всички случаи е напълно непропорционално. Впрочем жалбоподателят изтъква, че ако ООСД е възнамерявал да постави под въпрос неговата пригодност за работа и самообладание, той е трябвало да разпита заместник-председателя А и заместник-председателя, пред които той се е справял със стресиращи и опасни ситуации по време на различни командировки.
- 37 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че на PCR теста от 4 март 2022 г. са присъствали четири лица, а именно, той самият, заместник-председателят, извършителята теста медицинска сестра и медицинската сестра, която е направила PCR теста от 22 октомври 2021 г. Така, като се има предвид, че той оспорва версията за фактите на двете медицински сестри, що се отнася до двата инцидента, жалбоподателят счита, че единствената меродавна версия за фактите е тази на заместник-председателя.
- 38 Според жалбоподателя заместник-председателят е могъл ясно да чуе и види взаимодействията между него и медицинските сестри по време на въпросния PCR тест. Всъщност, предвид факта че тестовете се извършвали в помещения, отделени само със завеса на колела, и че заместник-председателят вече бил приключил своя, той е могъл да види случващото се при теста, на който той бил подложен в онзи момент.
- 39 По този начин отказът на ООСД да вземе предвид показанията на заместник-председателя представлява, освен явна грешка в преценката, и допълнителна индичия за злоупотреба с власт. Жалбоподателят изтъква, че дори да се предположи, че заместник-председателят не е бил пряк свидетел, както твърди Комисията, ООСД все пак е трябвало да го изслуша, за да се убеди в това, като се има предвид, че той ясно е заявил, че по време на въпросните PCR тестове не е имало неподходящо поведение.
- 40 На пето място, жалбоподателят изтъква, че обвинението на ООСД, че цялостното му поведение по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г. представлявало уронване на престижа на службата, също е явна грешка в преценката. Според жалбоподателя това твърдение е произволно и показва нарушение на задължението за полагане на грижа.

- 41 Накрая, жалбоподателят поддържа, че що се отнася до верността на фактите, ООСД не разполага с дискреционно правомощие и не може да твърди, че обстоятелствата около неговото поведение не са решаващи елементи за обжалваното решение. ООСД се основал изключително на протоколите от изслушванията на жалбоподателя, медицинските сестри и ръководителя на същите и не издирил други доказателства, за да установи фактите, по-конкретно изслушване на заместник-председателя като свидетел. Затова според жалбоподателя само фактите, отнасящи се до двата PCR теста от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г., са довели до прекъсване на връзките на доверие, а тези факти не са надлежно установени. Той добавя впрочем, че заместник-председателят е потвърдил, че не е загубил доверие в него. Следователно обжалваното решение е опорочено от незаконосъобразност, доколкото Комисията не може просто да се позове на прекъсване на връзките на доверие, без предварително да е установила фактите, на които се основава посоченото решение.
- 42 Комисията оспорва приведените от жалбоподателя доводи. Първо, що се отнася до твърденията от него явни грешки в преценката (вж. т. 32—40 по-горе), Комисията поддържа, че договорът е прекратен вследствие на прекъсването на връзките на доверие между нея и жалбоподателя. Това прекъсване произтичало от неподходящото поведение на жалбоподателя на два пъти по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г., при които се държал словесно и физически агресивно към медицинските сестри от медицинската служба, които извършвали посочените тестове.
- 43 Комисията поддържа, че неподходящото поведение на жалбоподателя било установено обективно и независимо от съдържанието на показанията на медицинските сестри. Според Комисията подробностите във връзка с поведението на жалбоподателя не били решаващият елемент, който позволява да се установи прекъсване на връзките на доверие. Най-важен бил фактът, че жалбоподателят на два пъти проявил агресия към медицинските сестри от медицинската служба. Това не било субективно възприятие на събитията, а произтичало от задължението на дирекция „Сигурност“ да гарантира сигурността на членовете си и на лицата, които се намират в помещенията на Комисията. Следователно ООСД не е допуснал никаква явна грешка в преценката на фактите.
- 44 Според Комисията жалбоподателят, в качеството си на служител за лична защита, трябвало да има безупречно поведение и да е способен за запази хладнокръвие при всякакви обстоятелства, още повече че е вълоръжен в сградите на Комисията. Тя добавя, че за да упражнява длъжността си, жалбоподателят трябва да се ползва едновременно с доверието на члена на Комисията, когото охранява, но и с това на институцията като цяло. Не било достатъчно, както твърди жалбоподателят (вж. т. 41 по-горе), да се ползва с доверието на членовете, за които изпълнява функциите си. Така за дирекция „Сигурност“ трябва да е несъмнено, че жалбоподателят не представлява и най-малкият риск за сигурността на членовете и за останалите лица, намиращи се в помещенията на Комисията. Затова според Комисията дирекция „Сигурност“ правилно е поискала договорът на жалбоподателя да бъде прекратен.
- 45 Второ, що се отнася до твърдяната от жалбоподателя фактическа неточност, Комисията поддържа, на първо място, че медицинските сестри не са имали никакъв мотив да докладват неточни факти за жалбоподателя и че се ползват с пълното доверие на службата си. Според Комисията въпросните инциденти са единствените докладвани по време на

- пандемията и незабавно са предадени на ръководителя на медицинските сестри (вж. т. 6 по-горе), макар че формалното изявление относно първия инцидент е регистрирано едва по-късно.
- 46 На второ място, Комисията поддържа, че декларациите на медицинските сестри и на техния ръководител не са противоречиви, доколкото действията удар в горната част на ръка или блъскане на долната част на ръка не се изключват. По-нататък, тя добавя, че ООСД не се е основал изключително на протоколите от изслушванията на жалбоподателя, на медицинските сестри и на техния ръководител, а е отчетел прекъсването на доверието на дирекция „Сигурност“ към жалбоподателя.
- 47 Комисията добавя, че фактът, че медицинската сестра, направила теста от 22 октомври 2021 г., твърдяла, че не била „много ядосана“, се дължал на това, че е професионалист, който знае да си върши работата дори в трудни условия. Това показвало и че медицинската сестра нямала нищо лично против жалбоподателя и нямала никаква причина да докладва несъществуващи факти.
- 48 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателя относно мотивите, преследвани на практика от двете медицински сестри с оплакванията им (вж. т. 34 по-горе), Комисията подчертава, че тези медицински сестри са докладвали за инцидентите незабавно след фактите. Впрочем Комисията изтъква, че жалбоподателят е отишъл в болницата едва след втория PCR тест и че във всички случаи представените документи доказват само, че той се е оплаквал от болки в лицето, но не уточняват причината за тези болки.
- 49 На четвърто място, Комисията поддържа, че тъй като администрацията била достатъчно запозната със спорните инциденти, било ненужно да се изслушват показанията на заместник-председателя. Тя твърди, че не е установено къде точно се е намирал заместник-председателят по време на PCR тестовете на 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г., по-конкретно дали се е намирал в кабина, различна от тази, в която се е намирал жалбоподателят, докато е бил подложен на всеки от спорните тестове, или в зоната около посочените кабинни. Тя подчертава във всички случаи, че тези кабинни били отделени и гарантирали интимността на процеса, така че заместник-председателят не можел да бъде пряк свидетел на спорните факти. Поради това неговите показания нямало да са относими.
- 50 На пето място, що се отнася до PCR теста от 22 октомври 2021 г., Комисията поддържа, че макар жалбоподателят да е получил резултатите от теста, това не означава, че последният е бил извършен правилно. Всъщност медицинската сестра успяла само повърхностно да пъхне тампона, за да направи теста, преди жалбоподателят да си тръгне, и следователно не могла да довърши теста. Тя обаче пратила взетата проба за анализ.
- 51 На шесто място, Комисията оспорва факта, че на PCR теста от 4 март 2022 г. присъствали четири лица, както твърди жалбоподателят (вж. т. 36 по-горе). Тя изтъква, че PCR тестовете били извършвани в отделни кабинни, гарантиращи интимността на процеса. Така присъствали само жалбоподателят и извършващата теста медицинска сестра, поради което показанията на заместник-председателя нямало да са относими.
- 52 Трето, що се отнася до доводите на жалбоподателя за злоупотреба с власт (вж. т. 34—39 по-горе), Комисията поддържа, че жалбоподателят не обяснява в какво се изразява тази злоупотреба. Според Комисията жалбоподателят не представя доказателства за

- злоупотреба с власт, в частност относно целите, които твърди, че са преследвани с обжалваното решение, различни от посочените в това решение. Така тя счита, че твърденията за злоупотреба с власт трябва да бъдат отхвърлени като недоказани.
- 53 Следва да се отбележи предварително, че що се отнася до процедурата, която позволява да се прекрати договор за неопределено време на срочно нает служител, видно от член 47, буква в), подточка i) от УРДС, правоотношението се прекратява след изтичане на срока на предизвестieto, предвиден в договора. По-нататък, член 49, параграф 1 от УРДС предвижда, че след провеждане на дисциплинарното производство, предвидено в приложение IX към Правилника за длъжностните лица, което се прилага по аналогия, договорът може да бъде прекратен без предизвестие на дисциплинарно основание в тежки случаи на умишлено или небрежно неизпълнение на служебните задължения от страна на срочно наетия служител.
- 54 Според постоянната съдебна практика поради широкото право на преценка, с което разполага ООСД, в случай на нарушение, което може да обоснове уволнението на срочно нает служител, нищо не задължава посочения орган да образува дисциплинарно производство срещу този служител, вместо да прибегне до възможността за едностранно прекратяване на договора, предвидена в член 47, буква в) от УРДС, и само в хипотезата, при която ООСД възнамерява да уволни срочно нает служител без предизвестие, в тежък случай на неизпълнение на служебните задължения, съгласно член 49, параграф 1 от УРДС следва да се образува дисциплинарното производство, уредено в приложение IX към Правилника за длъжностните лица и приложимо по аналогия към срочно наетите служители (вж. решение от 16 юни 2021 г., ЕО/Комитет на регионите, T-355/19, EU:T:2021:369, т. 61 и цитираната съдебна практика).
- 55 От това следва, че по принцип ООСД е оправомощен да прекрати договора на жалбоподателя предсрочно на основание член 47, буква в), подточка i) от УРДС с предизвестие от един месец за всяка прослужена година и с продължителност най-малко три и най-много десет месеца, без да е длъжен да образува дисциплинарно производство.
- 56 В конкретния случай трябва да се констатира, че прекратяването на договора на жалбоподателя, предизвестieto за което е спазено, е мотивирано с прекъсването на връзките на доверие между Комисията и жалбоподателя, поради вмененото му поведение по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г. Всъщност ООСД е избрал да прекрати договора на основание член 47, буква в), подточка i) от УРДС, а не да приложи член 49, параграф 1 от УРДС.
- 57 В това отношение, макар ООСД да не следва да заменя със своята преценка тази на ръководителя на жалбоподателя, що се отнася до действителното прекъсване на връзките на доверие, ООСД все пак трябва най-напред да провери дали липсата или загубата на доверие е действително изтъкната, след което да се увери в точността на фактическите констатации, и накрая, да се увери, че с оглед на изтъкнатото основание искането за прекратяване на договора не е опорочено от нарушение на основните права или пък от злоупотреба с власт. В този контекст ООСД може по-специално да прецени, с оглед на направените от заинтересованото лице коментари, че конкретните обстоятелства налагат да се предвидят други мерки, различни от уволнение, например преназначаване на заинтересованото лице на друга длъжност в рамките на Комисията (вж. в този смисъл решение от 10 януари 2019 г., RY/Комисия, T-160/17, EU:T:2019:1, т. 38 и цитираната съдебна практика).

- 58 По-нататък, следва да се отбележи, че ако институция, която реши да прекрати договор със срочно нает служител, се позове в частност на конкретни фактически обстоятелства в основата на решението за уволнение поради загуба на доверие, съдът е задължен да провери дали тези фактически обстоятелства действително са настъпили. По-специално, доколкото институцията посочва изрично мотивите, довели до загубата на доверие, изтъквайки конкретни фактически обстоятелства, съдът трябва да провери дали тези мотиви почиват на точно установени факти. При това положение съдът не заменя със своята преценка тази на компетентния орган, който счита, че загубата на доверие е налице, а единствено проверява дали фактите в основата на решението, изрично посочени от институцията, са били точно установени (решение от 11 септември 2013 г., L/Парламент, T-317/10 P, EU:T:2013:413, т. 70).
- 59 В настоящия случай ООСД посочва в обжалваното решение, че прекратяването на договора на жалбоподателя е мотивирано от прекъсването на връзките на доверие между жалбоподателя и институцията поради „няколко тежки инцидента“ през периода на упражняване на длъжността му, за които бил уведомен, а именно поведението му по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г.
- 60 Следователно в светлината на посочената в точки 57 и 58 по-горе съдебна практика трябва да се разгледат доказателствата, представени от страните с цел да се докажат, взети поотделно, а след това и общо, тези елементи от естество да потвърдят, или напротив — да лишат от обосновка основанието за прекратяване на договора, изтъкнато от дирекция „Сигурност“ и възприето от ООСД.
- 61 За да оспори поведението, в което е упрекнат в писмените показания на медицинските сестри, извършили двата спорни PCR теста (вж. т. 13 по-горе), жалбоподателят представя освен своята версия за разглежданите факти, и писмена декларация на заместник-председателя, когото е придружавал по време на PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г., и който следователно е присъствал в залата на медицинската служба, където са настъпили спорните факти.
- 62 В това отношение, от една страна, следва да се констатира, че в хода на досъдебната процедура и в настоящото производство по обжалване жалбоподателят оспорва версията за фактите на двете медицински сестри, извършили PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г. — версия, която ООСД възпроизвежда в обжалваното решение. Всъщност жалбоподателят оспорва твърденията, че е бил агресивен и че се е държал неподходящо с тези медицински сестри. Що се отнася до PCR теста от 22 октомври 2021 г., той оспорва по-конкретно да е удрял по ръката една от медицинските сестри, в горната или долната ѝ част, и да е викал „стига“ (вж. т. 7 и 29 по-горе). По отношение на теста от 4 март 2022 г. той оспорва да е имал неподходящо поведение. Именно по този начин, изправен пред противоречията между версията за фактите, представена, първо, от медицинските сестри и, второ, от жалбоподателя, същият неколккратно е правил искания заместник-председателят да бъде изслушан като свидетел (вж. т. 7 и 39 по-горе).
- 63 От друга страна, както е видно от точки 49 и 51 по-горе, ООСД е счел, че е достатъчно запознат с фактите и нямало нужда да изслушва заместник-председателя. Всъщност Комисията по същество поддържа, на първо място, че подробностите във връзка с поведението на жалбоподателя не са решаващи, и на второ място, че това неподходящо поведение е установено обективно и независимо от конкретното съдържание на показанията на медицинските сестри (вж. т. 43 по-горе). Обратно, както беше споменато в

- точка 49 по-горе, Комисията поддържа, че мястото, където се е намирал заместник-председателят, не е точно установено, а именно дали се е намирал в кабина, различна от тази, в която се е намирал жалбоподателят, докато е бил подложен на всеки от спорните тестове, или в зоната, разположена около посочените кабинни. Комисията прави извода, че следователно заместник-председателят не е можел да бъде пряк свидетел на фактите.
- 64 В това отношение, от една страна, следва да се констатира, че Комисията не уточнява какви други доказателства освен показанията на медицинските сестри от нейната медицинската служба е използвала, за да установи спорните факти. От друга страна, от преписката е видно, че единствените елементи на разположение на ООСД, с които може да се обоснове прекратяването на договора на жалбоподателя, са били писмените показания на посочените медицински сестри и на техния ръководител, споменати в точки 12 и 13 по-горе. Впрочем от решението за отхвърляне на жалбата по административен ред е видно, че посочените показания са имали за ООСД решаваща доказателствена стойност.
- 65 Комисията обаче не обяснява как поведението на жалбоподателя е могло да бъде установено „обективно и независимо от конкретното съдържание“ на тези показания, както тя твърди (вж. т. 43 по-горе). Всъщност тя не се позовава на други елементи, които биха могли да са в подкрепа на такова твърдение, въпреки че единственият друг наличен доказателствен елемент, приложен от жалбоподателя към жалбата по административен ред срещу обжалваното решение, е клетвена декларация на заместник-председателя, в която той поддържа, че според него жалбоподателят не се е държал по неподходящ начин по време на спорните тестове (вж. т. 28 по-горе).
- 66 В това отношение, на първо място, трябва да се констатира, че Комисията, въпреки противоречията между версията за фактите, представена от медицинските сестри, от една страна, и от жалбоподателя — от друга страна, е отказала да предприеме допълнителни действия за установяването на фактите, в частност, както жалбоподателят неколkokратно е искал, да изслуша заместник-председателя като свидетел. В това отношение Комисията не оспорва, че последният е бил в залата на медицинската служба, където са монтирани индивидуалните кабинни, в които са направени PCR тестовете от 22 октомври 2021 г. и 4 март 2022 г. Комисията се ограничава до това да изрази съмнения по въпроса къде точно в посочената зала се е намирал заместник-председателят по време на спорните факти.
- 67 На второ място, трябва да се констатира, че Комисията си противоречи, що се отнася до относимостта на показанията на заместник-председателя.
- 68 Всъщност, от една страна, Комисията изтъква, че не е установено къде точно в посочената зала се е намирал заместник-председателят по време на спорните PCR тестове (вж. т. 49 по-горе) и че следователно неговите показания няма да са от полза. От друга страна, тя твърди, че PCR тестовете като обсъжданите в настоящия случай се извършвали в отделни кабинни и че поради това заместник-председателят не можел да е пряк свидетел на фактите (вж. т. 51 по-горе). Ако обаче не е установено къде точно се е намирал заместник-председателят по време на спорните PCR тестове, е противоречиво да се твърди, както прави Комисията, че той във всички случаи не е могъл да бъде пряк свидетел на фактите, които са настъпили по време на същите тестове.

- 69 От това следва, че действията на ООСД не са позволили да се установи, с оглед на представените пред Общия съд доказателства, поведението, в което жалбоподателят е упрекнат и което е в основата на обжалваното решение, обосновано с прекъсване на връзките на доверие между Комисията и него.
- 70 В светлината на тези съображения трябва да се направи изводът, че решението на ООСД е опорочено от незаконосъобразност, тъй като в него той приема, че е достатъчно запознат с фактите от показанията на медицинските сестри и отказва да провери фактите в основата на обжалваното решение с оглед на други доказателства, които при все това са били налични, и дори като организира административно разследване.
- 71 Вследствие на това доводите на жалбоподателя, приведени в подкрепа на първото основание, изведено от това, че фактите, обосноваващи обжалваното решение, не са установени, трябва да бъдат уважени.
- 72 Поради това обжалваното решение трябва да бъде отменено, без да е нужно да се разглеждат останалите основания и доводи, изтъкнати от жалбоподателя, както и поисканите от последния действия по събиране на доказателства, и допустимостта на документите, представени от него в репликата му и на 10 ноември 2023 г.

По искането за обезщетение

- 73 Жалбоподателят поддържа, че поради незаконното си уволнение е претърпял значителни неимуществени вреди поради нарушаването на основните му права, по-специално нарушаването на правото му на защита, допуснатите от администрацията явни грешки в преценката и неизпълнението на задължението за полагане на грижа. Обжалваното решение накърнило честта му и му причинило значителни неимуществени вреди, тъй като Комисията отказала в частност да му даде достъп до писмените оплаквания, да приеме мерки за проверка на фактите и да изслуша заместник-председателя като свидетел.
- 74 Поради това жалбоподателят иска от Общия съд да осъди Комисията да му изплати обезщетение по справедливост за тези неимуществени вреди.
- 75 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. Тя поддържа, че той не е представил доказателства за неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял, и че се ограничавал до това да твърди по много общ начин засягане на честта си.
- 76 В това отношение, що се отнася до претендираните неимуществени вреди, следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика отмяната на незаконосъобразен акт може сама по себе си да представлява подходящо и по принцип достатъчно средство за поправяне на всички неимуществени вреди, които може да са били причинени с този акт, освен ако жалбоподателят докаже, че е претърпял неимуществени вреди, които не могат да бъдат напълно поправени с тази отмяна (вж. в този смисъл определение от 3 септември 2019 г., FV/Съвет, C-188/19 P, непубликувано, EU:C:2019:690, т. 4 (становище на генералния адвокат Kokott, т. 26), и решение от 28 април 2021 г., Correa/ЕИСК, T-843/19, EU:T:2021:221, т. 86).
- 77 Неимущественият характер на вредите, които твърди, че е претърпял, не може да размести доказателствената тежест, що се отнася до съществуването и обхвата на вредите, която жалбоподателят носи. Всъщност отговорността на Европейския съюз се ангажира само ако

жалбоподателят успее да докаже, че вредата му е реално настъпила (вж. решение от 16 юни 2021 г., ЕО/Комитет на регионите, T-355/19, EU:T:2021:369, т. 148 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).

- 78 В конкретния случай жалбоподателят не е обяснил в какво се изразяват неимуществени вреди, които не могат да бъдат напълно поправени с отмяната на това решение. Всъщност в писмените си изявления той се ограничава до това да твърди, че обжалваното решение е накърнило честта му и му е причинило неимуществени вреди, без да уточнява нито съдържанието, нито обхвата на тези вреди, и не е поддържал, че е претърпял неимуществени вреди, които не могат да бъдат напълно поправени с отмяната на това решение.
- 79 От това следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, както е длъжен в светлината на съдебната практика, цитирана в точки 76 и 77 по-горе, че твърденията от него неимуществени вреди не могат да бъдат напълно поправени с отмяната на обжалваното решение, и следователно — поправими.
- 80 При тези условия искането за обезщетение трябва да се отхвърли като неоснователно.

По съдебните разноски

- 81 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 82 Тъй като в случая Комисията е загубила по основната част от своите искания, следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

Поради изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) Отменя решението на Европейската комисия от 8 април 2022 г., с което е прекратен договорот на UF като срочно нает служител за неопределено време.**
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) Осъжда Комисията да заплати съдебните разноски.**

da Silva Passos

Gervasoni

Pynnä

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 май 2024 година.

Подписи